

נובמבר 2023

כיצד להסביר לילדים את נושא החזרת חלק מהחטופים

בימים מתוחים אלו, הורים שואלים כיצד לתווך את המציאות לילדיהם, בדרך שתעניק מידע אך לא תציף מבחינה רגשית. המסמך המצורף מתייחס לעקרונות שיח עם ילדים ונוער. מצורפות דוגמאות לשיח, אותו ניתן להתאים להמשגה המשפחתית.

מתן מידע מאורגן – ילדנו זקוקים למידע על מה שקורה סביבם על מנת לבסס חווית שליטה. במידה והם נחשפו לנושא החטופים (באופן ישיר או עקיף), שתפו אותם במתרחש, תוך התאמת המידע ליכולתם ההתפתחותית. להלן דוגמה:

"בשבת בה החלה המלחמה והאנשים הרעים / המחבלים / חמאס נכנסו ליישובים ופגעו באנשים, הם לקחו אנשים איתם לתוך עזה. מאז אנחנו לא יודעים מה שלומם ומה קורה איתם. אחרי הרבה מאמצים של הצבא והמדינה, הם הצליחו להגיע להסכם עם החמאס להחזרה של חלק מהאנשים. בפעם הזו, מנסים להחזיר את הילדים והאימהות הביתה. אחר כך ינסו להחזיר גם את שאר האנשים. כנראה שכל פעם יחזרו קצת מהאנשים ואנחנו מצפים מאד לבואם ושמחים שהם חוזרים אבל גם במתח – כי אנחנו לא יודעים מי יגיע ואנחנו עדיין דואגים לגבי מי שלא חוזר עכשיו".

הכנה לקראת הבאות – נעזור לילדים לארגן את המידע שקיבלו, ונדבר יחד על מה שיקרה בהמשך. "כשהאנשים יחזרו – הם קודם כל ילכו לבית חולים ושם רופאים יבדקו אותם ויראו מה שלומם. אנחנו לא יודעים מה קרה להם בכל הימים שהם היו חטופים ומקווים שהם יחזרו בריאים ושלמים. אחרי שהם יהיו בבית חולים ויפגשו עם המשפחות שלהם הם יחליטו מה הלאה".

נסייע לילדים לבסס חוויה של בטחון ושליטה –

"עכשיו, הם במקום בטוח ומוגן, עם המשפחות והקרובים אליהם שדואגים להם ומטפלים בהם ויקח קצת זמן עד שנוכל לפגוש אותם".

ומאידך נזכור שיש גם ילדים/חברים/משפחה שטרם חזרו ולגביהם ישנה חוויה של חוסר בטחון וחוסר שליטה. "נזכור את המשפחות שלהם יש עדיין חטופים והם לא חזרו ונמשיך לתמוך בהם ולעשות הכל כדי שגם הקרובים שלהם יחזרו אלינו מהר".

מפגש מחודש – יתכן ויעלו שאלות בנוגע לאיך מחדשים את הקשר עם האנשים שחזרו ויחזרו. "אנחנו לא יודעים באיזה מצב רוח הם יחזרו ואנחנו נצטרך להתנהג לפי מה שמתאים לכל אחד מהאנשים שחוזרים. גם אם אנחנו מאד שמחים ורוצים לחבק אותם, אולי נצטרך לחכות ולתת להם זמן".

מתן אפשרות לביטוי רגשי – מומלץ לאפשר זמן **לבטא את המחשבות והרגשות** שלהם. חשוב להדגיש שכל

רגש הוא לגיטימי ומשמעותי. במידה ולא עונים אפשר לעזור להם לבטא רגשות בשיחה כגון –

” זה באמת עצוב! מפחידו מבלבל שעדיין לא כולם חזרו.”

”זה באמת מפחיד שאנחנו לא יודעים מה עבר עליהם שם ואנחנו חוששים לפגוש אותם.”

”זה באמת משמח ומרגש ש... חוזר, ולצד זה אני מבינה את החשש מהמפגש”.

ביסוס תחושת מסוגלות – אפשר להציע עשייה בכלל ועשייה לטובת החוזרים או המשפחות שבני משפחתם עוד

לא חזרו. ”יכול להיות שהם ישמחו שתכין להם סרטון/שלט/ציווי”.

סיום השיחה – נסיים באמירה שמזמינה להמשיך ולשתף, ונכונות להיות כתובת זמינה בכל עת.

”אנחנו נמשיך לדבר על זה, ואתה יכול לפנות אלי בכל שאלה או מחשבה”.

הערה נוספת לגבי הנוער – יתכן והנוער יתנגד לשיח כזה ולא ישתף פעולה. כהורים עלינו להמשיך לנסות לייצר תקשורת ושיח פתוח, כולל ביטוי של מחשבות ורגשות שלנו. המוכנות לשוחח על הנושא מהווה מודל לנערים כי עיבוד משותף יכול לסייע ולהקל. ”אני רואה שאתה לא מעוניין לדבר, אולי אתה חושש, אולי אתה לא מאמין שזה יעזור, אני פה ואשמח להקשיב כשתרצה”.

אנו, הצוותים החינוכיים, הפסיכולוגים והיועצות במערכות החינוך, העובדים הסוציאליים והמטפלים של מרכזי החוסן, ממשיכים להיות זמינים עבורכם בכל עת.

מוקד המחלקה לשירותים חברתיים של אשכול זמין עבורכם 24/7 - 08-9929170

מוקד חוסן אשכול זמין עבורכם 24/7 - 054-4819859

בתפילה לחזרת כל החטופים במהרה הביתה,

השירות הפסיכולוגי חינוכי באשכול,

מרכז חוסן אשכול,

האגף לשירותים חברתיים באשכול,

ואגף חינוך אשכול.